

อนาคตเศรษฐกิจไทย ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (2)

เวทีสาธารณะ: อนาคตเราเลือกได้

• บิ่งสรรพ์ ววงสอด
ผู้อำนวยการ สถาบันศึกษา
นโยบายสาธารณะ: ม.เชียงใหม่

เมื่อวานนี้ เราพูดกันว่า ประเทศไทย ได้หลุดพ้นกำแพงชั้นแรกจากประเทศรายได้ปานกลางขั้นต่ำ (เช่น เวียดนาม ลาว เขมร) เข้ามายู่ในกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูงแล้ว กล่าวคือก้าวข้ามกำแพงชั้นที่ 1 แล้วแต่ยังติดอยู่ระหว่างกำแพงชั้นที่ 1 และ 2 คำถามที่สำคัญ 2 คำถามที่ตามมาก็คือ **หนึ่ง** ทำไมถึงคิดว่าเราติดกับดัก และ **สอง** เราจะหลุดจากกับดักเมื่อไหร่

ดร.ธนรัฐ พิศลยบุตร นักวิจัยของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ให้คำอธิบายว่า เพราะไทยมีผลิตภาพการผลิตที่ค่อนข้างต่ำ ในปี 2551 ประเทศไทยมีผลิต

ภาพทางการผลิตอยู่ที่ระดับ 13,500 ดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของประเทศในกลุ่ม G7 อยู่ที่ระดับ 70,000 ดอลลาร์สหรัฐ โดยที่ประเทศ

สหรัฐอเมริกาผลิตภาพของแรงงานที่สูงที่สุดในกลุ่ม โดยอยู่ที่ประมาณ 86,000 ดอลลาร์สหรัฐ ช่องว่างระหว่างผลิตภาพของแรงงานของไทยกับประเทศในกลุ่ม G7 อยู่ที่ระดับ 5-6 เท่า นั่นหมายถึง ไทยจะต้องมีการพัฒนาผลิตภาพของแรงงานเพิ่มขึ้น 5-6 เท่าถึงจะสามารถตามทันผลิตภาพของแรงงานที่เส้นขอบเขตการผลิตโลก (Worlds frontier) โดยนิยามของเส้นขอบเขตการผลิตโลก (Worlds frontier) คือเส้นที่แสดงถึงผลิตภาพทางการผลิตเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ G7

ในปี 2550 ผลิตภาพแรงงานของไทยต่ำกว่าค่าต่ำสุดของกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วใหม่ คือประเทศเอสโตเนีย (37,000 ดอลลาร์สหรัฐ) ประมาณ 2.75 เท่ากลุ่มประเทศพัฒนาแล้วใหม่ประกอบไปด้วย ไชปรัส สาธารณรัฐเชก เอสโตเนีย จีนเฉพาะเขตฮ่องกง อิสราเอล เกาหลีใต้ มอลตา ลิงคโปร สโลเวเนีย สโลวาเกีย และได้หวัน ความห่างดังกล่าวมีความใกล้เคียงกับการจัดอันดับโดยใช้ดัชนีชี้วัดทางรายได้ของ World Bank (2011) ซึ่งได้ใช้ดัชนีชี้วัดทางด้านรายได้ โดยใช้รายได้ต่อ

หัวประชากรเป็นหลัก พบว่า ในปี พ.ศ. 2554 ช่องว่างของรายได้ต่อหัวประชากรของประเทศไทยกับประเทศที่พัฒนาแล้วอยู่ที่ประมาณ 3 เท่า

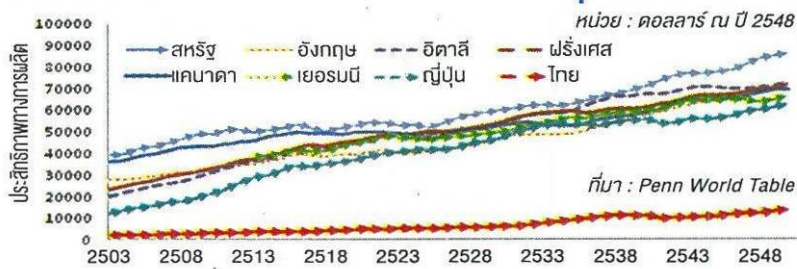
TDRI ได้คำนวณว่า หากสมมติให้ไทยมีอัตราเจริญเติบโตของผลิตภาพของแรงงานแบบทบต้นอยู่ที่ร้อยละ 7 ต่อปี นับจากปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป ไทยจะก้าวข้ามเส้นที่แสดงสถานะประเทศที่พัฒนาแล้วในปี พ.ศ. 2565

หรือใช้ระยะเวลารวม 15 ปีในการข้ามเส้นดังกล่าว หากอัตราเจริญเติบโตของผลิตภาพของแรงงานมีอัตราที่ลดลง ประเทศไทยต้องใช้ระยะเวลามากขึ้น เช่นในกรณีนี้ประเทศไทยมีอัตราเจริญเติบโตอยู่ที่ร้อยละ 4-5 ต่อปี จะต้อง

ใช้ระยะเวลาประมาณ 21-26 ปี เพื่อไล่ทันเส้นสถานะประเทศที่พัฒนาแล้ว และหากไทยมีอัตราเจริญเติบโตที่ต่ำมาก ระยะเวลาที่ช้าอาจจะนานถึง 50-100 ปี ก็เป็นไปได้

นำเสนอข้อมูลเบื้องต้นแค่นี้ก่อนนะคะ เดือนหน้าเราจะมาคุยกันต่อว่า อนาคตไทยในสายตาของผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นอย่างไร ดาวโรจน์หลุดออกสารงานวิจัยฟรีได้ที่ www.tuhpp.net

ผลิตภาพแรงงานที่แท้จริงของไทยเทียบกับกลุ่มประเทศ G7

ประมาณการระยะเวลาที่ใช้ในการก้าวพ้นกับดักรายได้ปานกลาง

อัตราเจริญเติบโตแบบทบต้น (Compound rate growth)	ระยะเวลาที่ใช้ : ปี	ปี พ.ศ. ที่ก้าวพ้นสถานะประเทศกึ่งพัฒนาแล้ว
1%	102	2652
2%	52	2602
4%	26	2576
5%	21	2571
7%	15	2565

ที่มา : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2556)

ผลิตภาพการผลิตที่แท้จริงของไทยเทียบกับกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว

